

Nr 3.

Första kammarens första tillfälliga utskotts utlåtande i anledning av väckt motion angående nedbringande av läkemedelskostnaderna för kroniskt sjuka m. fl.

I en inom första kammaren väckt, till dess första tillfälliga utskott hänvisad motion, nr 187, har herr *Ericsson, Carl Eric, m. fl.* hemställt, att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, att fonden för reglering av läkemedelspriser m. m. snarast möjligt tages i anspråk för att nedbringa kroniskt sjukas och tbc-sjukas m. fl. kostnader, i synnerhet för dyrbarare läkemedel.

Beträffande motiveringen får utskottet hänvisa till motionen.

Enligt vad utskottet inhämtat har Kungl. Maj:t genom beslut den 26 juni 1948 uppdragit åt medicinalstyrelsen att verkställa utredning rörande frågan, på vad sätt en ytterligare tillväxt av fonden för reglering av läkemedelspriser m. m. kunde förhindras. Uppdraget har föranlett ett omfattande undersökningsarbete, men medicinalstyrelsen kommer att under den närmaste tiden framlägga förslag i enlighet med det givna uppdraget. Detta avser visserligen icke så vittomfattande åtgärder som motionärerna åsyfta, men medicinalstyrelsen torde dock i sitt förslag komma att, i enlighet med sitt i oktober 1948 avgivna yttrande över sockersjukutredningens betänkande, upptaga frågan om fondens användande för täckande av sockersjukas insulinkostnader. Motionärerna ha särskilt fäst uppmärksamheten på behovet av att nedbringa kostnaderna för tbc-sjukas läkemedel samt erinra om uttalanden av statsrevisorerna, till vilka riksdagen 1947 givit sin anslutning, av innebörd, att fonden bör komma till användning för att förbilliga de kroniskt sjukas och tbc-sjukas m. fl. läkemedelskostnader.

Utskottet har sig bekant, att flertalet landsting lämna anslag för inköp av dyrbarare läkemedel, särskilt insulin, eller helt bekosta sådana läkemedel för kroniskt sjuka och tbc-sjuka. Om läkemedelsfonden skulle tagas i anspråk på av motionärerna föreslaget sätt borde sålunda övervägas, huruvida icke även kommuner och landsting, som övertagit enskildas läkemedelskostnader, borde komma i åtnjutande av bidrag från fonden. Emellertid skulle fondens avkastning synbarligen icke förslå till täckande av alla kostnader för dylika läkemedel. Motionärerna ha framkastat tanken på specialprissättning på läkemedel till förmån för tbc-sjuka genom användande av medel från fonden och antytt möjligheten av viss rabattering beträffande andra särskilt dyrbara läkemedel. Utskottet finner dessa uppslag värda beaktande.

Utskottet delar alltså motionärernas uppfattning om önskvärdheten av att fonden för reglering av läkemedelspriser m. m. snarast möjligt tages i anspråk för att nedbringa kroniskt sjukas och tbc-sjukas m. fl. kostnader för dyrbarare läkemedel, men med hänvisning till den inom medicinalstyrelsen pågående utredningen, vilken förväntas vara slutförd under den närmaste tiden, samt att 1946 års läkemedelsutredning kan förväntas i sitt kommande betänkande upptaga det av motionärerna berörda spörsmålet, får utskottet hemställa,

att ifrågavarande motion icke måtte till någon första kammarens åtgärd föranleda.

Stockholm den 2 mars 1949.

På utskottets vägnar:

JOHN SANDBERG.

Närvarande: herrar Sandberg, Andersson, Gustav Emil, Nilsson, Ernst Hjalmar, Larsson*), Arrhén, Widner, Weiland och Damström.

*) Ej närvarande vid utlåtandets justering.
